

ORCSIK ROLAND

Ropog a hó

*Ropog a hó talpunk alatt,
Kondul a testünk, szélütötte:*

Bim-bam-bom.

*Menetelünk az éjszakában,
Csípős hidegben kong a táj:*

Bim-bam-bom.

*Magába nyel az éhes erdő,
Belénk bűg az éber harang:*

Bim-bam-bom.

Ropog a hó talpunk alatt,

*Bim-bam-bom,
Bim-bam-
Bom.*

Ruhevoll

*Reggeli napfény
szűrődik át
a csipás lombokon,
elvegyül a tea
finom gőzével.*

Verebek csipegetnek
a nyugalom párkányán,
önfeledt kacaj
fut végig az örömtől
lúdbőrös kerten.
Szálldos a boldogság,
csiklandós ökörnnyál.
Majd lassan, lopakodva szinte,
jön az este.
Majd tompán, alig hallhatóan
kopognak a bejáratnál.
És ajtót nyitnak az idegennek:
a homályban
rongyokba bújít,
szakállas gyerek
támaszkodik a mankójára.
Ne prepoznaješ me,
kérdézi.
Eltűnik.
Akár az ébredés fátylán át
az álom.

Szaftosra dagad

Készül a mennyei paprikás,
füstöl a csípős indulat,
zsíros a sötét éjszaka,
éhes gyomor a virradat.

Azt hinnéd, vége, de mégsem,
tovább tüzel, rotyyant
az isten, éget belülről,
szaftosra dagad az alkony.

*Hortyogna végre
a korgó gondolat:
jó falatok, finom bor –
untig elég a békéhez.*

Hová lett a haiku a kínai bolhapiacról?

Balhés bolha Zalán Tibornak

*Nem kell ide nagy
IQ, máris kész a ha-
iku[♥]: méjd in HU[♥].*

♥ Csodarim!
♥ Még egy!